

[Himmelstrup.]

15. Oktober, altsaa kun 4 Dage efter. Jeg har sagt det tidligere og skal gentage det her, at jeg tror, Forslaget omfatter henimod en Trediedel af Toldlovens samtlige Beskyttelsessatser og det tilmed nogle af de allervanskkeligste og mindst overskuelige, nemlig dem, der grupperer sig om Tekstilgruppen, og tilmed foretog man en Ændring i Systemet, idet man ændrede den hidtidige Værditoldberegning til en Vægttoldberegning.

Da dette Forslag var til Behandling anden Gang — det var i Marts Maaned dette Aar —, var der jo nok levnet en lille Smule mere Tid, men til Gengæld omfattede Lovforslaget, som blev fremsat af den højtærede Finansminister her i Folketinget den 7. Marts, hele det Kompleks, som vi jo ogsaa har til Behandling her i Dag. Og det er en bekendt Sag, at der dengang ikke levedes Udvalget tilstrækkelig Tid til at gennemgaa alle Enkeltheder og heller ikke levedes Erhvervslivet rimelig Tid til at fremføre de indvundne Erfaringer. Man vil huske, at den fremmødte Deputation fra Grosserer-Societetets Komité slet ikke fik Anledning til at fremføre de Betragtninger, som de ønskede.

Det skal altsaa noteres, at den højtærede Finansminister i Aar har levnet Rigsdagen rimelig Tid; til Gengæld forekommer det mig, at Administrationen har taget sig Sagen lovlig let ved at forme Lovforslaget paa den Maade, at Loven af 23. Marts 1934 forlænges indtil Udgangen af Juni Maaned 1936, uden at der gives nogen som helst Redegørelse for, hvad der indeholdes i den Lov, her er Tale om. Men jeg kan altsaa kun være taknemmelig, hvis der denne Gang kan blive Lejlighed til en Realitetsdrøftelse, og jeg kan sige, at i al Almindelighed vil vi se med Velvilje paa den væsentligste Part af de Bestemmelser, der her er til Behandling, ud fra den Betragtning, at de Penge, som dette Lovforslag repræsenterer, skal skaffes, fordi der maa skaffes Dækning for de løbende Udgifter, saaledes som den almindelige Politik er ført i dette Land. Vi mener, hvad jeg ogsaa udtalte i Marts Maaned, da denne Sag var til Behandling, at løbende Driftsudgifter maa dækkes ved løbende Indtægter, vi tror ikke, det er heldigt at komme ind paa at dække løbende Driftsudgifter ved Laan. En hel Del af de Bestemmelser, der her er Tale om, er i sin Tid gennemført som Hastigheds-Love, og det er derfor vor Opfattelse, at en Gennemgang af dem vil være ønskelig, ligesom det vil

være ønskeligt, at der bliver Tid og Lejlighed til at høre, hvorledes Erhvervslivet ser paa dem.

Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger om et Par enkelte af de Love, der foreslaas forlænget. Jeg ser, at den højtærede Finansminister ogsaa foreslaar en Forlængelse af Tillægsafgiften paa Benzin, som andrager 5 Øre pr. l, og som repræsenterer det meget betydelige Beløb af 12—15 Mill. Kr. Saa vidt jeg ved, forberedes der for Tiden i en Kommission en Lovgivning, dels omfattende en Vejlov, dels en Fornyelse af Motorafgiftsloven, dels endelig en Rutebillov, og jeg har forstaaet, at Forudsætningen for at gennemføre dette Lovkompleks er, at Benzin-Tillægsafgiftens Beløb stilles til Raadighed for denne Lovgivning. Hvis den højtærede Finansminister nu opretholder sit Krav om, at Tillægsafgiften for Benzin vedblivende skal gaa i Statskassen, vil det jo ikke være muligt at anvende den ogsaa til det andet Formaal — man kan nu engang ikke baade spise Kagen og have Kagen. Jeg gjorde i Marts Maaned ved Lovforslagets Behandling opmærksom paa, at det vilde være i høj Grad ønskeligt, om i det mindste en Del af denne Tillægsafgift kunde overføres til Kommunerne, men den højtærede Finansminister var paa det daværende Tidspunkt ikke i Stand til at gaa med til noget saadant.

Jeg ved ikke — det er et direkte Spørgsmaal, jeg gerne vil stille den højtærede Finansminister —, hvorledes det skal gaa med den nye Lovgivning, altsaa den nye Vejlov, den nye Motorafgiftslov og den Rutebillov, som er under Forberedelse, og hvortil, saa vidt jeg har forstaaet, det Beløb, som den 5 Øres Tillægsafgift paa Benzin andrager, skulde overføres, dersom Finansministeren nu beslæglægger dette Beløb til det Formaal; her er Tale om.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om enkelte af de Lovbestemmelser, vi her har til Fornyelse, og med Hensyn til hvilke vi ikke kan stille os saa velvilligt, som vi gør det paa adskillige andre Omraader. Det drejer sig her først og fremmest om Toldloven af 15. Oktober 1932, og Grunden til vor Holdning paa dette Punkt er den, at vi anser de Beskyttelsessatser, som dengang blev gennemført, for at være ganske overordentlig høje og for at ligge paa Omraader, hvor de betyder en Beskyttelse for hjemlig Industrivirksomhed af ganske overordentlig Størrelse, en Beskyttelse saa høj, at den i Virkeligheden har været næsten prohibitiv.